

ബാബു അപരാഹ്നവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവതരിച്ചിക്കുകയാണ് പ്രധിസർ അനിൽകുമാർ.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബുയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രധിസർ അനിൽകുമാർ

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 20C

ഒക്ടോബർ 2000

സിറ്റി കൾച്ചർ അമ്പാ ഫ്ലാറ്റ് കൾച്ചർ

ഈ ആൻകുട്ടികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും നഗരങ്ങളിൽനിന്നാണ്. നഗരങ്ങളിൽ, ആരും ആരെ പൂരിയും ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അയൽവാസി മരണക്കിടക്കയിലാണെങ്കിലും, ഒരുവൻ അത് ഗൗനിക്കുന്നതെയില്ല. അയൽപ്പക്കൊരുളേ വീടിൽ ഒരു വിവാഹമുണ്ടെങ്കിൽക്കൂടി, ഒരു

ഭാരതീയ സംസ്കാരവും മൂല്യങ്ങളും പ്രദർശനം(പ്രശാന്തിനിലയം) രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവിദഗ്ധവർക്ക് വിവർിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായി ബാബു

വന്ന് അതൊരു വിഷയമല്ല. അതാണ് ‘സിറ്റി കൾച്ചർ’, പ്രത്യേകിച്ചു ഫ്ലാറുകളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ സംസ്കാരം-ജീവിതം ‘ഫ്ലാറാ’ എന്ന്. മാനുഷിക ബന്ധങ്ങളില്ല, മര്യാദകളില്ല, പരിചയക്കാരില്ല, സാമൂഹിക അടുപ്പങ്ങളില്ല. നമുക്ക് അവിടെ മറ്റാരെയും അറിയില്ല.

“താങ്കളുടെ അയൽവാസി ആരാണ്?”

“എനിക്കറിയില്ല!”

ഇനിയും, നമുക്കതീൽ ലജ്ജയുമില്ല. നാം അതിനെ ‘സംസ്കാരം, നാഗരികത്’ എന്നാക്കേ വിളിക്കുന്നു!

എന്നാൽ ശ്രാമങ്ങളിൽ, അതങ്ങനെയല്ല. അവരെല്ലാവരും ഒന്നാണ്; അവർ പരസ്പരം സഹകരിക്കുന്നു. അവർക്ക് എത്ര എളിമയും മര്യാദയുമാണുള്ളത്! അനുസരണ, കൂപ്പ്

കൈകളോടെയുള്ള സുന്ദരമായ സ്വീകരണം: “ദയവായി വരണം, സാർ!”

നഗരങ്ങളിൽ, നമുക്കിൽ കാണാനാവില്ല. ഏതെങ്കിലും അപരിചിതരെ കണ്ടാൽ, അവർ പറയും, “ഹായ്.” അത്രമാത്രം. “സാർ, താങ്കൾക്ക് എന്തു വേണു്?” എന്ന് ആരും ചോദിക്കില്ല. ആരും അങ്ങനെ പറയില്ല. ഒരുവൻ, ഒരു അപരിചിതൻ, ഇത്തരം സ്ഥലങ്ങളെ ദേശപ്പെടും, കാരണം അവിടെ അധാർക്ക് യാതൊരു സ്വീകരണമോ അയാളെപ്പറ്റി ചിന്തയോ ഉണ്ടാവില്ല.

അതിനാൽ, നഗരങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന ആൺകുട്ടികൾക്ക്, ഇത്തരം ഗ്രാമീണ ആതിമ്യവും സ്വീകരണവും കണ്ടിട്ട് തങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാനായില്ല, താൻ നിങ്ങ

വിദ്യാർത്ഥികളും അഭ്യാപകരും ഗ്രാമസേവയിൽ

ഭോട്ടു പറയട്ട! ഇനിയും, ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഭക്തിയോ! ഗ്രാമീണർ നിഷ്കളകരാണ്. അവർ ദരിദ്രരും പരിശുഖരുമാണ്. അവർക്ക് സംശയങ്ങളാണുമില്ല. പകേശ, നഗരങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന വിദ്യാസന്ധനരായ ഭൂതിപക്ഷത്തിനും, അവരുടെ ശിരസ്സു നിരയെ സംശയങ്ങ

ഖാൺ! അവർക്ക് ഈശ്വരനിൽ വിശ്വാസമില്ല, അവനവനിൽ വിശ്വാസമില്ല. ലോകമെന്നും, മും, നഗരങ്ങളിൽ സ്ഥനേഹം ഇല്ല.

ഹൃദയത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസമാണ് എധ്യൂക്കേയർ

അതുകൊണ്ട്, ഹൃദയത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസമാണ് ‘എധ്യൂക്കേയർ’(Educare). നാം ശ്രാമങ്ങളിൽ അതാണ് കാണുന്നത്. ശിരസ്സിലെ അറിവാണ് വിദ്യാഭ്യാസം(Education). ഭാവങ്ങൾ, മുല്യങ്ങൾ, ഹൃദയവികാരങ്ങൾ ഒക്കെയാണ് ‘എധ്യൂക്കേയർ’. അതാണ് നാം ശ്രാമ

Students should, first of all, remove from their minds the wrong notion that the purpose of education is securing jobs and earning money. They should not forget the fact that education is intended to help them reach the goal of life. Of course, they need to take up some jobs for earning their livelihood. But they should scrupulously adhere to morality and integrity in performing their duties, without stooping to indulge in immoral practices like corruption and cheating.

അങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. നഗരങ്ങളിൽ പൊങ്ങച്ചും, പ്രകടനം, പരസ്യം, ഗർഭം, സ്വാർത്ഥത, ദുരഡിമാനം തുവയെയാക്കേയാണ് പൊതുവായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ. വിനയം, ലാളിത്യം, ആദരവ്, സ്വഹൃമാനം, വിശ്വാസം, അനുസരണം, ഉപചാരം, കരുതൽ, കാരുണ്യം, സഹിഷ്ണുത-ഈ വയാണ് ശ്രാമപ്രവേശങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്ന മുല്യങ്ങൾ.

ശ്രാമങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും, അവരെ സേവിക്കുന്നതിലൂടെ ഈ അനുഭവം ലഭ്യമാവും നിന്നിനും, യമാർത്ഥം തുടർന്ന് സംസ്കാരമെന്തെന്ന് നന്നായി അറിയുന്നതിനും-അത്

ശരിക്കും എന്തിന് നിലകൊള്ളുന്നു എന്നറിയുന്നതിനും-തെങ്ങൾക്ക് ഈ അവസരം നൽകിയതിന് തെങ്ങൾ ഭഗവാനോട് ഏറെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ആൺകുട്ടികളും ദെയും അനുഭവം ഇതായിരുന്നു.

അനു മുതൽക്ക്, ഓരോ കൊല്ലവും അവർ സ്വാമിയോട് ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, “സ്വാമീ, ഇക്കാലവും തെങ്ങൾ പൊൽക്കോടു്?” തത്ത്വാലമായി, ഗ്രാമ വികസന പദ്ധതി, ഗ്രാമ സേവ, കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളായി തുടർന്നുവരുന്നു. നിങ്ങൾക്കിൽ അറിയാമെന്ന് താൻ കരുതുന്നു.

ആൺകുട്ടികൾ ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദം സ്വാമിയോട് ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് അവരുടെ വൈക്കേഷണം വേണ്ടെന്നു വച്ചിട്ടായിരുന്നു. അത് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ? സാധാരണയായി, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വൈക്കേഷണം സമയത്ത് ആളുകൾ അവരുടെ രക്ഷിതാക്കളും സുഹൃത്തുകളുമൊത്ത് മധുരപലഹാരങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങൾ വിഭവങ്ങളുമൊക്കെ ആസാദിക്കാനായി വീടിലേക്ക് മടങ്ങുകയാണ് പതിവ്. പക്ഷേ ഇവിടെ, ആൺകുട്ടികൾക്ക് വൈക്കേഷണം വേണമെന്നില്ല. ഈ സേവാപ്രവൃത്തി ചെയ്യാനാണ് അവർക്ക് താത്പര്യം. ഈ തികച്ചും അവിശ്വനീയമായ പ്രതിഭാസമാണ്!

ഒക്ടോബർ 2000

ഈനി, താൻ അടുത്ത മാസത്തിലേക്ക് പോയി ഏതാനും സംഭവങ്ങൾ നിങ്ങളുമായി പങ്കിടാം. ഈ വിവരങ്ങൾ തെല്ലുക് സന്നാതന സാരമിയിൽ 2000 ഒക്ടോബർ മാസം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. എന്നെക്കാണ്ഡാവും വിധം, കാലാനുക്രമമായും തുടർച്ചയായുമാണ് താനിവ അവതരിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.

ഇപ്പോൾത്തെന്ന ചില തിരക്കിട്ടു പരിപാടികളും കൂടിക്കാഴ്ചകളുമൊക്കെ ഉണ്ടെങ്കിലും, പ്രത്യേകിച്ച് അക്കാദമിക് വർഷം അവസാനിക്കാൻ പോവുകയും കൂട്ടികൾ പരീക്ഷയ്ക്കായി തയ്യാറെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരമായതിനാലും, തെങ്ങൾ, അധ്യാപകർ, സിലവുപണം തീർക്കാനുള്ള തിരക്കിലാണ്. പക്ഷേ, ഈ പ്രത്യേക സിലവുപണവും തുടർത്തിയാക്കണമെന്ന് എനിക്ക് നിർബന്ധമുണ്ട്. ഈതും അതുപോലെത്തെന്ന ഒരു സിലവുണ്ടാണ്.

ഈനി, ഒക്ടോബർ 2000-ലെ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി കുറച്ചു കാര്യങ്ങൾ:

ഭഗവാൻ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും, രാജ്യത്ത് എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഉള്ളവരുണ്ട്; പിന്നെ വിദേശത്തുനിന്ന് കുറച്ചു പേരും.

വ്യത്യസ്ത ഭക്ഷണശീലങ്ങളോട് പൊരുത്തപ്പെടുന്നത് എത്ര പ്രയാസമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ കാർണീനിലെ മസാലയുള്ള ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണം എങ്ങനെന്നയാവുമെന്ന് എനിക്ക് ഉള്ളി കാം. നിങ്ങൾ അച്ചാർ കഴിക്കുന്നത് എനിക്ക് സ്വപ്നം കാണാൻ പോലുമാവില്ല! അസാധ്യം! കാരണം, തൈങ്ങളുടെ അച്ചാർ നിങ്ങളെ, ഒരു ഉപഗ്രഹത്തിന്റെയും ബഹിരാ കാശവാഹനത്തിന്റെയും സഹായമില്ലാതെ, നേരെ ചട്ടേന്ത് ഇരിക്കും! ([അിര](#)) അതെന്റെ സ്ഥിരം ഭക്ഷണമാണ്, നിങ്ങൾക്കറിയാം! താൻ പണ്ടു മുതൽക്കേ ഒത്തിൽ മുളക്, ഒത്തിൽ എരിവുള്ള ഭക്ഷണം കഴിക്കുമായിരുന്നു. അതെന്റെ ശരീരഘടനയാണ്, അതാണു കാര്യം. വടക്കുനിന്ന് ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ള ആൺകുട്ടികൾ ചപ്പാത്തി കഴിക്കുന്നു. തെക്കുനിന്നും വരുന്നവർ സാമ്പാറും രസവും കഴിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഹോസ്റ്റലിൽ, എല്ലാ കൂട്ടികൾക്കും ഒരേ ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അത് എത്ര പ്രയാസമാണെന്ന് സകൽപ്പിക്കു!

ഓർമ്മയിൽ തന്നെന്ന ഒരു അമേരിക്കൻ യാത്ര

1975-ലെ എൻ്റെ അമേരിക്കൻ യാത്ര തൊനോർക്കുന്നു. എനിക്ക് കഴിക്കാൻ പറ്റിയ തൊന്നും അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഇന്ത്യാന താൻ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യാനയിലെ ബ്രസിൽ, ഇന്ത്യാനയിലെ കൊരെറഡൻ, ഇന്ത്യാനയിലെ ബൂമിംഗ്ടൺ, ഇന്ത്യാനയിലെ ടെറേ ഹാർട്ട്, ഇന്ത്യാനയിലെ ഇന്ത്യാനാപോളിസ് ഇവിടൊക്കെ താൻ പോയി. തൊനവിടെ കുറേ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. പക്ഷേ, എനിക്ക് അവിടെ കഴിക്കാൻ പറ്റിയതൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. എനിരുന്നാലും, തൊനോരു സസ്യഭൂക്താണെന്ന് ഓരോരുത്തർക്കും അറിയുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, അവർ ചെയ്തത് എന്തെന്നാൽ, ഒരു വലിയ പാത്രം നിറയെ ഉരുളകിഴങ്ങ് പൊടിച്ച് കുഴിപ്പാക്കിയത് കൊണ്ടുവരും(mashed potatoes).

“അനിൽകുമാർ, താങ്കൾ ഒരു വെജിറേറിയനാണല്ലോ- അതുകൊണ്ട്, ഉരുളകിഴങ്ങ്!” ([അിര](#))

എന്നാൽ, അവർ വളരെ നല്ല ആളുകളായിരുന്നു. ഇതു സൗഹ്യദമുള്ള ആളുകളെ ഇന്നേവരെ താൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അവരെനെ സ്വന്നപ്പിക്കുന്നു-വളരെ സൗഹ്യദമുള്ള ആളുകൾ. തീർച്ചയായും ഉരുളകിഴങ്ങ് വെജിറേറിയൻ ഭക്ഷണം തന്നെ. അത് നോൺ- വെജി

റേറിയൻ ആണെന്ന് എനിക്കെങ്ങെനെ പറയാനാവും? അത് അല്ലല്ലോ. പകേഷ്, ഞാൻ ചിന്തിച്ചു, “ഞാനെങ്ങെനെ ഈ പേരു് തിന്നും?” (ചിരി) അതുകൊണ്ട്, മര്യാദയും സദ്വ്യത്തിയും കരുതി ഞാൻ പറഞ്ഞു, “വളരെ നല്ലത്! നിങ്ങൾക്ക് വളരെ നല്ല!”

എന്നാൽ, ഞാൻ എന്തു കഴിക്കും എന്ന് അവരിൽ ചിലർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, കാരണം ഞാൻ അവരുടെ അതിമിയായി ആറാഴ്ചക്കാലം അവിടെയുണ്ടാവും. എനെ അവർക്ക് ജീവനോടെ, കോട്ടമില്ലാതെ മടക്കി അയയ്ക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. (ചിരി) അതുകൊണ്ട്, അവരെനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശരി, ഈ

ചങ്ങാതി ഒന്നും കഴിക്കുന്നില്ല എന്ന് ആർക്കോ മനസ്സിലായി. അവരിൽ ചില നല്ലവർ, ഞാൻ പറയാട്ടു, വളരെ നല്ല ആളുകൾ, ചിലർ അമേരിക്കക്കാരാണ്, എൻ്റെയടുത്തുവന് പറഞ്ഞു, “മി. അനിൽകുമാർ, അല്ല! താങ്കൾ ഒന്നും കഴിക്കുന്നില്ല. താങ്കൾക്ക് എന്തു വേണും എന്ന് ദയവായി തൈങ്ങലെ അറിയിച്ചാലും. ഞാൻ താങ്കൾക്കായി അത് പാചകം ചെയ്തുതരാം, മി. അനിൽകുമാർ.”

എൻവുള്ള ആഹാരവും അത്തരം സാധനങ്ങളുമാണ് ഞാൻ കഴിക്കാറുള്ളതെന്ന് അവരോട് പറയാൻ പറ്റുമോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു, “വിഷമിക്കേണ്ടാ! എനിക്ക് ഈഷ്ടമാണ്.”

അവസാനം, അവർ ചിന്തിച്ചതിങ്ങെന്നയാണ്-അവർ ചോദിച്ചു, “താങ്കൾക്ക് കേക്കുകൾ ഈഷ്ടമാണോ മി. അനിൽകുമാർ?”

“ഉച്ച്.”

“താങ്കൾക്ക് ബംസ്‌കറ്റുകൾ ഈഷ്ടമാണോ?”

“അതെ.”

“ചോക്കലേറ്റുകൾ?”

“ഒ, അതെ!”

“മിൽക്ക് ഷേക്?”

“എന്തുകൊണ്ടില്ല?” (*ചിരി*)

“നിലക്കടല്?”

“വളരെയധികം!” (*ചിരി*)

“കഴുവണ്ടിപ്പറിപ്പ്?”

“പെട്ടന്!” (*ചിരി*)

ഇതിന്റെ ഫലമെന്തെന്നാൽ, എൻ്റെ ദൈനികം ടെബിൾ നിരയെ ഈ കേക്കുകളും ബ്രയ്യുകളും, ബണ്ണുകളും മിൽക്ക് ഷേക്കുകളും കൊണ്ട് നിരത്തു. അതേസമയം, നോൺ-വൈജി റേറിയൻ ചങ്ങാതികൾക്ക് ഓനു-രണ്ട് ഇനങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു, എനിക്ക് ഒത്തിരിയും! എന്ന വിശസിച്ചാലും, കേക്ക്, ബിസ്കറ്റുകൾ, മിൽക്ക് ഷേക്, കഴുവണ്ടിപ്പറിപ്പ്, ക്രീം, ചീസ്, പിസ ഒക്കെ അകത്താക്കി, ആ ചങ്ങാതിമാരെ എല്ലാവരേക്കാളും ഞാൻ ഉള്ളജ്ജസ്യലനായിരുന്നു! വാ! (*ചിരി*)

രു വിദ്രോഹിയിൽ പൊരുത്തപ്പെടുക പ്രയാസം

അതുകൊണ്ട്, രു വിദ്രോഹിയിൽ നമ്മുടെ ആഹാരശീലങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ട് പൊരുത്തപ്പെടുക പ്രയാസം തന്നെ. അവർ ആത്യന്തികമായി നല്ല ആർക്കാരായിരുന്നു-രു ജീവിതകാലത്തേക്ക് അവരെ എനിക്ക് മറക്കാനാവില്ല. ആ ആളുകൾ ചെയ്തത് ഇതാണ്: എൻ്റെ അടുത്ത ആതിമേയൻ ഇപ്പോഴത്തെ ആതിമേയനെ ടെലിഫോനിൽ വിളിച്ച് പതിവായി തിരക്കുമായിരുന്നു, “മി. അനിൽകുമാർ അടുത്താഴ്ച തങ്ങൾക്കൊപ്പമാണ്. ദയവായി തങ്ങളോടു പറഞ്ഞാലും, അദ്ദേഹം എന്നാണ് കഴിക്കുന്നത്?” (*ചിരി*)

“ഓ, 1-ഓപാർ.”

“നല്ലത്.”

“2-കുറച്ച് ചട്ടം.”

“തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഇന്ത്യൻ റസ്റ്ററിൽനിന്നും വരുത്താം.”

“3-അദ്ദേഹത്തിന് നായ്ക്കലെ, പുച്ചകലെ, ശിനിപ്പനിക്കലെ ഒക്കെ ദയമാണ്.”

“ഓ! അതേയോ! അവറുഡെ തൈസർ സുരക്ഷിതമായി ഒരു മുറിയിലാക്കി പുട്ടാം.” (*എൻ*)

“4-അദ്ദേഹത്തിന് ചുടുള്ള, നല്ല ചുടുള്ള കാപ്പി വളരെ ഇഷ്ടമാണ്.”

“ഓ! അതു ശരി!”

“5-എത്ര വട്ടം വേണമെങ്കിലും പ്രസംഗിച്ചോള്ളാം.”

“അതു ശരി! തൈസർ കുറച്ച് മീറ്റിംഗുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചോള്ളാം.” (*എൻ*)

“ആഹാ! ഓ.കെ!”

“അദ്ദേഹം ആളുകളുമായി ബന്ധം പുലർത്താൻ, അമേരിക്കൻ സുഹൃത്തുക്കളോട് സംസാരിക്കാൻ, അവരുടെ സംസ്കാരം അറിയാൻ, ഇഷ്ടമുള്ളയാളാണ്.”

“ഓ, ശരി. തൈസർ അവരെയും ക്ഷണിക്കാം.”

തീർച്ചയായും, ഇതെല്ലാം എൻ്റെ വ്യക്തിപരമായ അനുഭവങ്ങളാണ്. നിങ്ങളിൽ കേൾക്കുന്നത് തീർച്ചയായും അസാദിക്കുന്നുവെന്ന് കരുതിയാണ് എന്ന് നിങ്ങളോടിൽ പറയുന്നത്!

ഭജൻ പാട്ടുന്നത്

അവിടെവച്ച് ഒരു ദിവസം, എങ്ങനെന്നേയാ എനിക്ക് തോനി, “ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം?” എന്ന് വളരെ ഗൗരവത്തിലായിരുന്നു. എല്ലാ അമേരിക്കക്കാർക്കും പുണ്ണിരിക്കുന്ന മുഖമാണ്. ഓ, അതെ! ഗൗരവമുള്ള മുഖമുള്ള ഒരു അമേരിക്കക്കാരനെ എന്ന് ഇനിയും കാണും ഒരായിരിക്കുന്നു. ഇല്ല. എല്ലാം പുണ്ണിരിക്കുന്ന മുഖങ്ങൾ, നുറയുന്ന ഒരുസുക്കും. എല്ലാവരും!

“അനിൽ! താങ്കളെന്നു ഗൗരവത്തിൽ? താങ്കൾക്ക് എന്തു പറ്റി? താങ്കൾ ഓ.കെ. അല്ലോ?”

“എനിക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല.”

“താങ്കളെന്നാണ് ഈതെ ഗൗരവത്തിൽ?”

“ഇല്ലിലും ഇന്നു രാത്രി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പാടണമെന്നു കരുതുന്നു.”

“പാടാനോ?”

“അതെ. എന്തുകൊണ്ട് പറ്റില്ല? ചില ഭജനുകൾ!”

“ഭജൻ? അതെന്നാണ്?”

“അവ ആദ്യാത്മിക ശീതങ്ങളാണ്. ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷ് അർത്ഥവും തരാം. ദയവായി നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കളെയും ക്ഷണിച്ചോളും.”

തത്ത്വാലായി, ദയവായി എന്ന വിശ്വസിക്കു,
അതു ദിവസം തൊട്ട്, എനിക്ക് 200 ശ്രേണാക്കളു
ണ്ഡായിരുന്നു—എല്ലാവരും അമേരിക്കൻ
കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നും, എൻ്റെ പ്രദാഹണങ്ങൾ
കേടും, എൻ്റെ സഹയുദ്ധം ആസ്വദിച്ചും. ഞാൻ
അവരുടെ കൂട്ട് ആസ്വദിച്ചു. എത്രമാത്രം എന്നു
വച്ചാൽ, അവസാന ദിവസം തങ്ങളെല്ലാവരും
കരയാൻ തുടങ്ങി, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ തങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം പിരിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല!

അതിനാൽ, ഞാൻ പരയാനുഭേദിച്ചത് എന്തെന്നാൽ, വ്യത്യസ്ത ആഹാരശീലങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നത് വളരെ പ്രധാനമാണെന്നാണ്. ഹിമാലയപ്രദേശത്തുനിന്ന് വരുന്ന കൂട്ടികൾ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ രംഭവും സാമ്പാറും കഴിക്കുന്നു! അത് ഭഗവാനോടുള്ള അവരുടെ പ്രേമം മുലമാണ്. അതെല്ലാക്കിൽ ഒരിക്കലും ഈത് സാധ്യമാവില്ല. എന്തുകൊണ്ട്? അതിലേക്കിൽ, നിങ്ങളീ രാത്രിയിൽ കൊതുകിണ്ട് സംഗീതവും കേട്ട്, ഇവിടെയിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്? (ചിര)

നിങ്ങൾ എറെ ആസ്വദിക്കുന്ന ഭക്ഷണം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട്, ഇപ്പോഴും ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെത്തെന്ന തങ്ങുന്നതിന് നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് എന്നാണ്? ഭഗവാനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രേമമാണത്. അതിന് ധാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഞാൻ വളരെ വിനീതനാവുന്നു. നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ഞാനെന്തെ നില്ലാരൻ. എന്ന വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലാക്കിലും, എല്ലാവിദേശികളുടെയും മുന്നിൽ, വളരെ വളരെ മോശക്കാരനായി ഞാൻ എന്ന കരുതുന്നു!

എനിക്കെന്തുകൊണ്ടാണ് പൊരുത്തപ്പെടാനാവാത്തത്? ഈ ആളുകൾക്ക് ഇവിടെ എങ്ങനെയാണ് പൊരുത്തപ്പെടാനാവുന്നത്? അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ വാസ്തവമായും ഭഗവാൻ ബാബുയുടെ കൂട്ടികൾ തന്നെയാണ്. നിങ്ങളെ കേവലം പുകഴ്ത്താനല്ല തൊനിൽ പറയുന്നത്. വാസ്തവമായും, തൊൻ എൻ്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തടിൽനിന്നാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ശരിക്കും ആത്മാർത്ഥമായിത്തന്നെ!

പ്രേമമാണ് പ്രേരണ

ഒരു ദിവസം, സ്വാമി കൂട്ടികളുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ, അവിടുന്ന പെട്ടെന്ന് ഒരു ചഞ്ചാതിയെ നോക്കി പറഞ്ഞു. “വരു, കൂട്ടി! ഉം...നിനക്ക് വയറിന് ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്, ശരിയല്ലോ?”

“അതെ സ്വാമീ. വയറുവേദന!”

“ഓ, അതു ശരി!”

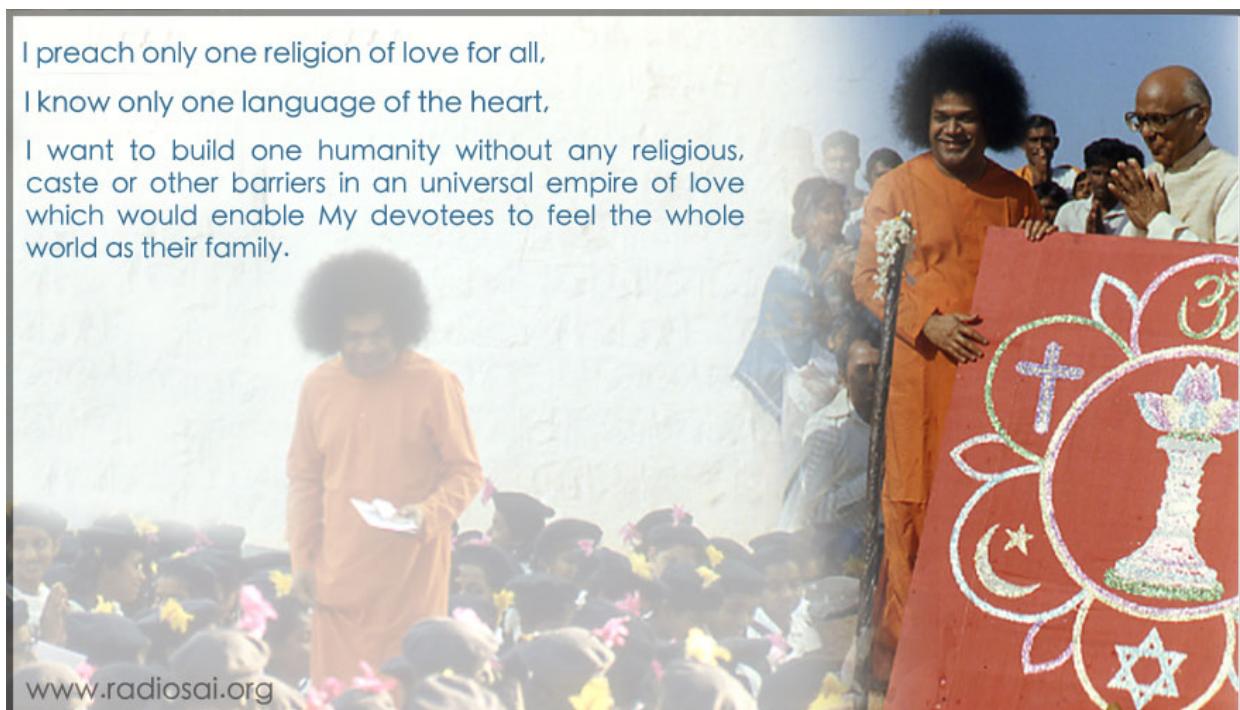
സ്വാമി പുണ്ണിരിയോടെ പറഞ്ഞു, “
നോക്കു, അനിൽകുമാർ, ഈ പഴുക്ക്
വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽനിന്നാണ്. അവന് ചപ്പാ
ത്തിയും രോട്ടിയും പൊരോട്ടയുമെങ്കെ
കഴിച്ചാണ് ശീലം. പക്ഷേ, ഇവിടെ നമ്മുടെ
ഹോസ്റ്റലിൽ, അവന് സാമ്പാറും രസവും കഴിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അതിനാൽ വയറിന്
അസുവം പിടിപെട്ടിരിക്കുകയാണ്, പാവത്തിന്! പേടിക്കേണ്ട, പേടിക്കേണ്ട!”

അവിടുന്ന് അവനുവേണ്ടി ഗുളികകൾ സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി. മുന്ന് ടാബ്സലറ്റുകൾ.

“തൊൻ നിനക്ക് മുന്ന് ടാബ്സലറ്റുകൾ തരികയാണ്. ഒരെന്നും ഇപ്പോൾ കഴിക്കണം, ഒന്ന്
ഈനും രാത്രിയിൽ, ഒന്ന് നാളെ കാലത്തും. നിന്റെ അസുവം ഭേദമാവും.”

ഈതാണ് ഇംഗ്ലീഷ്! സ്വാമിയുടെ പ്രേമത്തിനായാണ് ആളുകൾ ഇവിടെ വരുന്നത്. മനുഷ്യ
രാശിയോടുള്ള പ്രേമത്തിനായാണ് സ്വാമി ഇവിടെയുള്ളത്. പ്രേമമാണ് ഇരുകൂടരെയും
ഇവിടെ തങ്ങുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയാണ് തൊൻ കരുതുന്നത്.

വ്യത്യസ്ത രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ജനങ്ങൾ ഇവിടെ, സ്വാമി എല്ലാവരോടും ആവശ്യപ്പെട്ടു നന്നുപോലെ, ഓരോ ദിവസവും വടക്കത്തിലിരുന്ന് സ്വാമിയുടെ സന്ദേശങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്നതും ഭേദ പരിശീലനക്കുന്നതും നാം കാണുന്നു. മറ്റൊളവതിൽനിന്നു വേണും അവർ ഒക്കെ പറിക്കുവാൻ. ഓരോ സൈക്കല്ലും, അവർ അവരുടെ സമയം ഏറ്റവും മികച്ച രീതിയിൽ, സ്വാമിയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചും ഭേദ പരിശീലനം നടത്തിയും ചെലവിടുന്നു. ഈത് ശരിക്കും മഹനീയം തന്നെ!

സനാതനസാരമിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതായതിനാലാണ്, അവിടുതെ ദിവ്യ അംഗീകാരം ലഭിച്ചതായതിനാലാണ്, ഞാൻ ഈതോക്കെ പറയുന്നത്, ഈതിലെ ഒരു വാക്കുപോലും അതിശയോക്തിയാവാൻ പറ്റില്ല. അത് ശരിയാവണം-യമാതമമാവണം. അത്രമാത്രം! അതുകൊണ്ട്, ഞാനീ പറയുന്നതോക്കെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതാണ്. അതിന് സ്വാമിയുടെ അംഗീകാരവും അനുമതിയുമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാമായിരിക്കും.

പ്രഥമ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനേശകുമാർ)